

1838-04-01

SENDER

Magdalene Cruusberg, Cathrine Elisabeth Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Weibye

Recipient's location:
København

Mentioned people:
Magdalene Cruusberg
Cathrine Elisabeth Skovgaard

Archive:
Mappe 10 nr. 16

TRANSCRIPTION

Til
Hr Peter Christian Skovgaard¹
i
Kjøbenhavn

Weibye d 1te April 1838

Kjære Peter!¹

To Ting ere mig Dennegang lige vigtige at tilskrive Dig om, nemlig at takke og Lykønske Dig, dog da jeg ei kunde faa Aarsag til at takke Dig hvis ei Din Fødselsdag nogensinde var oprindat Saa, skal mit Første være at Lykønske Dig fra Moder, Mine og mig rett af Hjertet til Din kjære Fødselsdag og vi bede den gode Gud skjænke Dig Sundhed, et fornøiet Sind og Lykke til Dit Arbeide.

Du kan ikke troe kjære Peter hvor overrasket og glad jeg blev ved af Bedstemoders Brev at erfare at Du vil laane mig Penge til et Sijaal, thi jeg vidste slet ikke noget af at Moder² havde bedt Dig derom, derfor takker jeg Dig Tusinde Gange. Hvis det ikke allerede er for sildig vilde jeg gjerne bede Dig sige til Dem der var saa gode at købe

●2●

Schavlet, at jeg ikke gjerne vilde have det gult, thi den Kulør holder jeg slet ikke af, Bedstemoder skrev ogsaa, at paa denne Tid ere de dyrere end efter Confirmationen, og da det dog ikke er saa gruelig nødvendig saa vil jeg heller bede dem opsætte med at købe Det til den er forbie da jeg saa maaske kunne faa Et der var bedre. Vi glæder os alle til Din snare Hjemkomst og med dette Haab og med de Kjærligste Hilsner fra os Alle forbliver jeg

Din kjærlige Søster

M.C.E. Skovgaard³

Kiære gode Peter!¹

Skjønt Du med Lene³ har modtaget min Lykønskning, kan jeg dog ikke lade være at tilskrive dig et Par Ord. Den gode Gud velsigne dig kiære Peter og gjøre Dine Fremtids Dage

●3●

saa lykkelige som Du hidtil har været en god Søn og Broder! Jeg kunde eiheller nægte mig den Fornøielse at ytre Dig min Glæde over den lykkelige Afsætning af dit Malerie som du i dit Brev som fremlagt var saa god at underrette mig om, og endnu mere at takke Dig fordi Du var saa beredvillig til at opfylde min Begjæring angaaende Sijallet til Lene. Lad mig med et Par Ord tilbage vide naar du tænker at kunne komme hjem, at jeg maaskee kunde opsørge en Leilighed. Lev vel du hilses kiærligst fra

Os Alle

ved Din hulde Moder.²

Kunde du faa sendt en Pakke snavset Tøy hjem med Weisby som kommer ind paa Mandag saa sig det gierne.

¹ Maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

² Cathrine Elisabeth Skovgaard (1795-1854).

³ Magdalene Christine Eleonore Cruusberg (1819-1900) født Skovgaard, søster til maleren P.C. Skovgaard. Blandt venner og familie kaldt Lene.

Til

Mr Peter Christian Løvgård

Kjøbenhavn

L

SKOVGÅRD-MUSEET
København
No. 19

Westje d 1te april 1838

Dyren Peter!

Ja jeg saa mig Danningen lige rigtig at
til, for du mig om, nemlig at takke dig, for
du jeg og min Lende for at takke dig
for at du mig tilføjet og mig finde som opmindet
for, at mig tilføjet som at Lykke, for du
Moder, Mine og mig velt af Lykke til
din Lykke tilføjet og mig Lende du gode
Gid Lykke dig Lende, at Lende dig
og Lykke til dit Arbejde.

Du kan ikke Lende Peter for om, Lende og
glad jeg Lende mig af Lykke, Lende Lende at Lende
at du mig Lende mig Lende til at Lende, Lende
jeg mig Lende Lende mig af at Lende Lende Lende
dig Lende Lende Lende jeg dig Lende Lende
Lende Lende Lende Lende Lende Lende Lende Lende
Lende dig Lende Lende Lende Lende Lende Lende Lende

Ein Lieder
 Buch
 M. S. 1000

I think I will send you another nice copy
in tracing, having stayed with her now & then.
Say it for Paul. Can your girl write?
Say hello to Peter & give him my kindest regards.

Jeg tænkte at pleje mig og den tolvte
 i det Lige min. Et andet om den tyvende
 afslutning af det Mellemste for en al
 Børn for sig selv og som det er
 om, og om den mere at holde sig fast
 om den glade beredvillig til at
 begynde mig om den Lige til det
 og mig om at gøre det alle
 det for den og den om den
 mig, den om den og den
 om den og den om den
 om den og den om den

Dank Dir das mich zu Falle kam, ist
 Vöglein und Wögel, fern kommen und
 zu Hause sein, ist mir zu gesehn.